

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1826/2025
18.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стојан Печек, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Владимир Николић, адвокат из ..., ради поништаја Анекса уговора о раду и утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1955/24 од 22.01.2025. године, у седници одржаној 18.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1955/24 од 22.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1955/24 од 22.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П1 64/24 од 17.10.2024. године, исправљеном решењем истог суда под истим бројем, од 20.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконит анекс уговора о раду .. од 02.04.2024. године којим се мења уговор о раду .. од 01.07.2002. године и да се утврди да се на права и обавезе парничних странака из радних односа примењују одредбе уговора о раду ... од 26.10.2021. године са анексима закљученим до 13.06.2014. године, ближе наведеним у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове спора од 87.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1955/24 од 22.01.2025. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужиоца и првостепена пресуда преиначена, тако што је поништен као незаконит анекс уговора о раду ... од 02.04.2024. године, којом се мења уговор о раду ... од 01.07.2022. године. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка тако што је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка од 87.750,00 динара и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 87.750,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у

преосталом одбијајућем делу. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 49.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у ставу трећем изреке, како то произлази из образложења ревизије, којим је потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу, предлажући да суд о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20 и 10/23 – др. закон, у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и поништио као незаконит спорни анекс уговора о раду од 02.04.2024. године, због тога што је њиме тужени тужиоцу понудио измену уговора о раду из 2002. године, који није важећи, јер су парничне странке 2011. године закључиле нови уговор о раду којим су обухваћени сви обавезни елементи уговора о раду, те се анексом могу мењати само услови рада из тог уговора, а такву одлуку као правилну и на закону засновану прихвата и Врховни суд.

Тужени уз ревизију није приложио правноснажне пресуде којима су у истој чињеничној и правној ситуацији донете другачије одлуке, због чега нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе.

Из изнетих разлога на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије по одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

У парницама из радних односа ревизија је по члану 441. ЗПП дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Осим ових случајева, у парницама из радног односа, ревизија је дозвољена у имовинскоправним споровима по општем режиму из члана 403. став 3. ЗПП.

У осталим споровима из радног односа ревизија није дозвољена, па како је предмет спора побијаног дела правноснажне пресуде утврђење да се на радни однос парничних странака имају применити одредбе уговора о раду од 26.10.2011. године са анексима, односно о радном спору ван цитираних радних спорова из члана 441. ЗПП у којима је ревизија дозвољена, то је применом одредбе члана 413. ЗПП, донета одлука као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић